

El joc cooperatiu

“Aprenem a viure en equip i tot ho fem entre tots”

www.projectes.escoltesiguies.cat/eixdelcurs

CREIXEM
jugant

Text: Pol Ruiz Clivillé (tècnic del Servei de Projectes)

Una de les nostres lleis escoltes i guies, que apareix en aquest títol, ja posa de manifest que apostem per la cooperació i el treball conjunt, una manera de fer les coses que ens defineix com a Moviment i que es reflecteix de forma transversal en tot allò que fem. Així doncs, és en el joc on també trobarem un espai propici per a desenvolupar aquesta manera de fer i de ser que tant ens caracteritza.

Els jocs cooperatius són una proposta que intenta desconstruir la mirada individualista-competitiva per pensar junts la construcció d'una mirada solidària-participativa. Els jugadors estableixen pautes de joc que permeten la participació de tothom i la

construcció d'oportunitats per tal que el grup en la seva totalitat assoleixi els seus objectius.

Segons Orlick i Zitzelsberger, “els jocs cooperatius són jocs amb una estructura alternativa on els participants juguen amb l'altre i no contra l'altre. Es juga per a superar reptes i no als altres; es juga simplement per a gaudir del joc. Són jocs en els quals l'esforç cooperatiu és necessari per orientar-se cap a un objectiu comú i no per a finalitats mútuament exclusives. En el procés s'aprèn a considerar a l'altre, a prendre consciència dels seus sentiments, a actuar cap a interessos comuns.”

Podem observar la importància educativa dels jocs cooperatius tot observant aquesta taula elaborada per F. Broto, on ens mostra una comparativa amb els jocs competitius.

JOCS COMPETITIVUS

Són divertits només per alguns

La majoria experimenta un sentiment de derrota

Alguns són exclosos per falta d'habilitat

S'aprèn a ser desconfiat, egoista o, en alguns casos, la persona se sent acovardida pels altres

Els jugadors no es solidaritzen i són feliços quan alguna “cosa dolenta” els succeeix als altres

Comporten una divisió per categories, creant barreres entre les persones i justificant les diferències interpersonals com una forma d'exclusió

Els perdedors surten del joc i simplement es converteixen en observadors

Els jugadors perden la confiança en sí mateixos quan són exclosos o quan perden

La poca tolerància a la derrota desenvolupa en alguns jugadors un sentiment d'abandonament davant les dificultats

JOCS COOPERATIUS

Són divertits per a tothom

Tots tenen un sentiment de victòria

Hi ha una barreja de grups que juguen junts creant un alt nivell d'acceptació mútua

S'aprèn a compartir i a confiar en els altres

Els jugadors aprenen a tenir sentit de la unitat i a compartir l'èxit

Hi ha una barreja de persones en grups heterogenis que juguen junts creant un elevat nivell d'acceptació mútua

Ningú abandona el joc obligat per les circumstàncies. Tots junts inicien i donen per finalitzada l'activitat

Desenvolupen l'autoconfiança perquè tots són ben acceptats

L'habilitat de persistir davant les dificultats s'enforteix amb el suport dels altres membres del grup

PETIT "TASTET" DE MINI-JOCS COOPERATIUS

El pont solidari

Es formen diverses parelles, situades cara a cara i s'entrecreuen les mans. Totes juntes, una al costat de l'altra, formen un pont amb els braços. Un/a company/a ve corrent i es llança contra aquest pont format pels braços de tot el grup. Després el balancegen en grup traslladant-lo fins a un lloc determinat. L'objectiu és confiar que el grup podrà sostenir al que es llança.

Cadires cooperatives

Es col·loquen cadires en rotllana i, al so de la música, tots els participants donen voltes al voltant de les cadires. Quan la música para s'han d'asseure. Es van traient cadires progressivament i el grup ha d'aconseguir que tothom pugui seure en les cadires que queden. L'objectiu és incorporar-se mútuament en funció de l'espai que va quedant.

La foto

A través d'una frase o comentari motivador, es demana a un dels participants que representi allò relatat a través d'una postura corporal. La resta de participants s'han d'anar incorporant a la foto per a compondre una imatge. D'aquesta manera, podran organitzar-se i consensuar conceptes al voltant d'una temàtica.

La teranyina de llana

Totes les persones formen una rotllana, es selecciona una persona a l'atzar i aquesta agafa l'inici d'un cabdell de llana i llança la resta a un altre participant que hagi escollit. Abans de llençar-lo haurà de dir el seu nom, "hobbies", interessos o una frase que s'haurà de continuar. Al llençar-lo, l'altre participant haurà de repetir la presentació del company que li ha passat i fer la seva pròpia i tornar a llençar el cabdell, quedant-se'n també una part i així fins arribar a l'últim participant i formar una teranyina. Després toca desfer-la seguint el mateix desenvolupament, però dient una altra cosa dels participants (per exemple, alguna cosa positiva sobre la persona) retornant-li el cabdell i així fins arribar a la primera persona.

A quin número arribem

L'objectiu és arribar a comptar el nombre més alt en grup. Una persona comença amb l'u, una altra de forma espontània diu el dos i així successivament sense cap ordre preestablert. L'obstacle del joc és si dues persones diuen el mateix número alhora, moment en què el joc ha de tornar a començar.

Aixecar-se en grup

Es fa una rotllana de persones assegudes amb l'esquena cap a dins de la rotllana i en contacte amb els colzes. El repte és aixecar-se tots junts sense recolzar les mans al terra i sense parlar.

